

هیکو با ۱۰ میلیون تومان واگذار شد

چوب حراج سازمان خصوصی سازی به اموال مردم

واگذاری مجدد شرکت تولید تجهیزات سنگین هیکو اراک در سال ۹۶ نتوانست رونق دوباره را به این صنعت مهم کشور بازگرداند. نگرانی کارگران هیکو از اهلیت خریدار یک دوره طولانی تجمع خیابانی را در شهر یور ماه سال قبل به دنبال داشت. شرکتی که در دوران رونق خود (سال ۸۵) تولیداتش به حدود ۱۸۰۰ ماشین آلات راه سازی مشتمل بر بولدوزر، لودر، بیل مکانیکی، گریدر، غلطک، فینیشر و تراکتور می رسید، با کاهش تولید مواجه شده است.

مریم وحیدیان

احمد علیرضا بیگی، نماینده مردم تبریز در مجلس می گوید تجدید ارزیابی دارایی های ثابت شرکت هیکو که از سوی دادگستری صورت گرفته، اهمال سازمان خصوصی سازی در قیمت گذاری و تعیین ارزش سهام کارخانه را به اثبات می رساند.

پرسش اینجا است که کدام قیمت گذاری صحیح بوده است؟ گویا وقتی پای تعیین ارزش دارایی های مردمی در میان است، به اسم حمایت از بخش خصوصی در محاسبات دست پایین را می گیرند اما وقتی پای سود و تسهیلات بخش خصوصی به میان می آید، در محاسبات دست بالا گرفته می شود.

اخیراً موارد متعددی از قیمت گذاری های نامنتطبق با ارزش واقعی بنگاه های اقتصادی سبب شده تا مواردی از تخلفات و بازداشت ها را شاهد باشیم. تخلفات امثال قربانعلی فرخزاد و امید اسدیگی نتیجه همین واگذاری های بدون پشتوانه و نادقیق است که خریداران اهلیت لازم را ندارند. شرکت

تولید تجهیزات سنگین هیکو اراک به گفته این نماینده مجلس، اخیراً درخواست افزایش سرمایه از محل تجدید ارزیابی دارایی های شرکت کرده است و با قیمت گذاری جدید صورت گرفته از سوی دادگستری، سهام داران این شرکت می توانند تقاضای دریافت تسهیلات و وام از بانک داشته باشند. در تجدید ارزیابی ها گزارشات جدیدی ارائه شده که حائز اهمیت است.

واگذاری هیکو در سال ۹۶ واکنش های متعددی از سوی نمایندگان مجلس به دنبال داشت. در همان ایام نادر قاضی پور گفته بود: فقط برند هیکو میلیاردها تومان قیمت دارد. طبق قرارداد شرکت هیکو باید با مبلغ ۳۰۰ میلیارد تومان و ضمانت نامه بانکی ۱۵۰ میلیارد تومانی واگذار شود که در این مورد تنها با پرداخت ۱۰ میلیون تومان حقه نقدی واگذاری صورت گرفته است.

در عین حال در گزارش اخیری که عادل آذر، رئیس دیوان محاسبات کشور در مجلس ارائه کرد، تاکید شده که روند واگذاری هیکو خسارتی را به اموال عمومی وارد کرده است. ماجرا از این قرار

است که شرکت هیکو در سال ۸۵ حدود ۲۰ میلیارد و ۲۵۷ میلیون تومان سود عملیاتی داشته است که علاوه بر سود انباشته این واحد تولیدی بوده است. در عین حال در سال ۸۵ تولیدات این واحد تولیدی حدود ۱۸۰۰ بوده است. اما این روند بعد از واگذاری مجدد نه تنها بهبود پیدا نکرد بلکه تولیدات این کارخانه اکنون به طرز محسوسی افت داشته است.

خرید هیکو با پرداخت تنها ۱۰ میلیون تومان

به گفته علیرضا بیگی، شرکت تولید تجهیزات سنگین هیکو اراک اردیبهشت سال ۹۶ از شرکت واگن سازی کوثر گرفته و به شرکت اطلس واگذار شده است. چون شرکت واگن سازی کوثر به تعهدات خود عمل نکرده بود و باعث لطمه و ضرر به این کارخانه با قدمت شده است، واگذاری آن ابطال شد.

او می گوید: در سال ۹۶ مقدار ۶۰،۷ درصد از سهام هیکو به سبب ماده ۴ قرارداد به مبلغ ۲۱۶ میلیارد تومان (نهم غیر نقدی معامله) به خریدار دوم داده می شود و نهم نقدی معامله تنها ۱۰ میلیون تومان تعیین می شود. قرار

خصوصی سازی چقدر خود را ملزم به رعایت تشریفات می داند که البته این امر از مصادیق روشن تضییع اموال دولت و بیت المال است. علیرضا بیگی می گوید: باقیمانده سهام شرکت تولید تجهیزات سنگین هیکو اراک که حدود ۳۹،۳ درصد بوده در دست اشخاص حقیقی می ماند، یعنی سهام دار عمده هیکو، شرکت هیدرو اطلس می شود.

به گفته علیرضا بیگی، کل سهام شرکت هیکو از نظر سازمان خصوصی سازی در زمانی که واگذار می شده، ۳۰۰ میلیارد تومان بوده است. یعنی ارزش ۶۰،۷ درصد سهام شرکت را حدود ۲۱۶ میلیارد تومان تعیین کرده اند. طبق گزارش موسسه آبتین روش آریا که مورد تایید سازمان بورس است و توسط سایت جامع اطلاع رسانی ناشران سازمان بورس انتشار یافته، مجموع بدهی های جاری و غیر جاری شرکت در سال ۹۷ حدود ۶۷۰ میلیارد تومان است.

در عین حال طی گزارش هیأت کارشناسان دادگستری (یک هیأت سه نفره) انتشار یافته توسط همین سایت، ارزش دارایی های ثابت شرکت که برای تجدید ارزیابی دارایی های ثابت این واحد تولیدی مورد نیاز بوده، حدود ۲ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان ارزیابی می شود.

این درحالیست که در سال ۹۶ که این شرکت واگذار می شده است، تنها ۳۰۰ میلیارد قیمت گذاری سازمان خصوصی سازی در خصوص دارایی های این شرکت بوده است. این اختلاف فاحش در دو قیمت گذاری صورت گرفته اولی توسط سازمان خصوصی سازی و دومی توسط دادگستری محرز است. حتی اگر مجموع بدهی های شرکت در سال ۹۷ را نیز به رقم تعیین شده توسط سازمان خصوصی سازی بیفزاییم، باز هم این اختلاف فاحش توجیه نمی شود.

علیرضا بیگی ضمن تایید این موضوع می گوید: تفاوت در قیمت گذاری سازمان خصوصی سازی در سال ۹۶ نسبت به قیمت گذاری که برای افزایش سرمایه شرکت در نظر گرفته شده، نشان می دهد سازمان خصوصی سازی در فروش دارایی های مردم دست پایین را در نظر می گیرد.

او می افزاید: این امر اثبات می کند نحوه قیمت گذاری در زمان فروش غیر واقعی بوده است. این موضوع مورد تاکید دیوان محاسبات است. در حالی این اظهارات از سوی یک نماینده مجلس مطرح می شود که طبق قانون، دولت و مجلس در بودجه های سنواتی فقط درباره حقوق کارکنان دولت و دستگاه های اجرایی می توانند تصمیم گیری کنند و

از نظر سازمان خصوصی سازی در سال ۹۶ دارایی های ثابت هیکو حدود ۳۰۰ میلیارد تومان ارزش داشته است ولی کارشناسان دادگستری، ارزش دارایی های ثابت شرکت را حدود ۲ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان ارزیابی کرده اند

محاسبات در گزارش تفریح بودجه سال ۹۶ بوده است. این تنها یکی از نمونه های تضییع اموال دولت توسط سازمان خصوصی سازی محسوب می شود. نکته اینجا است که سازمان خصوصی سازی طبق مستند یکی از بندهای قرارداد افزایش سرمایه را بلامانع اعلام کرده است.

علیرضا بیگی با بیان اینکه سازمان خصوصی سازی همچنین با افزایش سرمایه شرکت تولید تجهیزات سنگین هیکو از محل تجدید ارزیابی دارایی های ثابت شرکت موافقت کرده، اذعان می کند: به این ترتیب با این افزایش سرمایه خریداران دارای ثروتی هستند که اصالت و ارزش این ثروت محاسبه واقعی شده است. آنها به راحتی می توانند نسبت به دریافت تسهیلات و وثیقه گذاشتن بر مبنای ارزیابی که صورت گرفته اقدام و وام کلانی دریافت کنند. این در حالی است که سهام دار عمده این کارخانه تنها ۱۰ میلیون تومان تاکنون به حقه نقدی در معاملات پرداخت کرده است و اقساط این کارخانه نیز از سال ۹۸ آغاز می شود حال آنکه سهام دار عمده شرکت می تواند حدود ۷۰ درصد تسهیلات بر اساس ارزیابی جدید دارایی های ثابت هیکو دریافت کند که چیزی حدود ۹۰۰ میلیارد تومان خواهد بود. او می گوید: مشخص نیست با کدام منطق سازمان خصوصی سازی مجوز به دست آوردن چنین سودی را بعد از پرداخت تنها ۱۰ میلیون تومان سرمایه گذاری اولیه صادر کرده است.

کارگران هیکو مدت ها است نسبت به ادامه فعالیت کارخانه ابراز نگرانی می کنند و پایین آمدن فاحش تولیدات این کارخانه را دلیل نگرانی خود می دانند. واگذاری های نادقیق و قیمت گذاری های کمتر از ارزش واقعی نه تنها رونقی به تولید باز نگردانده است، بلکه بارها به اثبات رسیده است، که صنایع مهم کشور را زمین زده است.

کارگران هیکو مدت ها است نسبت به ادامه فعالیت کارخانه ابراز نگرانی می کنند و پایین آمدن فاحش تولیدات این کارخانه را دلیل نگرانی خود می دانند. واگذاری های نادقیق و قیمت گذاری های کمتر از ارزش واقعی نه تنها رونقی به تولید باز نگردانده است، بلکه بارها به اثبات رسیده است، که صنایع مهم کشور را زمین زده است.

نگاه

معضلی به نام مدیریت سرمایه کارگران توسط دولت

حسین حبیبی دبیر کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران

سازمان تامین اجتماعی یک سازمان بین نسلی است که توسط دولت بیمه شدگان منابع خود را تامین می کند. هر بیمه شده ای در صدی از درآمد خود را اختصاص داده تا در آنجا برایش سرمایه گذاری و بلو که شود و نهایتاً موضوع ماده ۳ قانون تامین اجتماعی چه در دوران اشتغال و چه در دوران بازنشستگی برایش فراهم شود. متأسفانه مدیریت سازمانی که حق بیمه را توسط بیمه شده در حسابش ذخیره کرده و از این منبع برداشت کرده و برای موارد لازم هزینه می کند، به دست دولت افتاده است.

یک اشکال جدی به شکل های کارگری در طول سالیان گذشته، حساسیت نشان ندان، نسبت به این موضوع است. اختیار یک صندوق بین نسلی که سرنوشت تعدادی زیادی از کارگران به آن سپرده شده است، در دست دولت است. گرچه اصل ۲۹ قانون اساسی تکلیف ایجاد تامین اجتماعی را بر عهده دولت گذاشته اما این تامین اجتماعی با سازمان تامین اجتماعی متفاوت است. تامین اجتماعی اول از محل درآمدهای عمومی دولت باید استفاده کند ولی سازمان تامین اجتماعی از محل حق بیمه های کارگران تغذیه می کند. متأسفانه خیلی از تشکلهای کارگری و نمایندگان مجلس به این موضوع توجه ندارند. مساله این است که تامین اجتماعی امروز به ناحق مسئول اصل ۲۹ قانون اساسی شده است. دولت دست در جیب کارگران می کند و از این محل برداشت می کند تا برای گروه های خاصی چتر حمایتی ایجاد کند. ۲۶ گروه شغلی شامل مشاغل آزاد و بیمه های اختیاری از این جمله است. مجلس، دولت را مکلف کرده که سهم کارفرمایان اینها را به سازمان تامین اجتماعی پرداخت کند دولت گذشته به این تعهداتش عمل نکرده است. هیچ یک از دولت ها از دولت سازندگی تاکنون بدون استثناء حق بیمه سهم خود را به سازمان تامین اجتماعی پرداخت نکرده اند.

در این حالت یک بدهی برای دولت و یک حق مطالبه برای سازمان تامین اجتماعی ایجاد شد. در عین حال دولت نسبت به پرداخت ۳ درصدی خود که تکلیفش بوده نیز عمل نکرده است. همه این ارقام باید به صورت نقدی پرداخت می شده است با این حال با بررسی های لایحه بودجه ۹۸، نمایندگان برای دولت مقرر کرده اند که حدود ۵۰ هزار میلیارد تومان به سازمان تامین اجتماعی بپردازد اما همه نحوه این پرداخت ها به صورت غیر نقدی بوده است. در واقع دولت تلاش کرده اقتضار آسیب پذیر را تحت حمایت قرار دهد و بنابراین باید سهم کارفرمایان را بپردازد اما عملاً این حمایت از جیب کارگران بیمه شده می رود. همچنین دولت سرانه درمان را نیز به سازمان پرداخت نکرده است. الان که ۱۴ میلیون بیمه شده داریم، هر ساله سرانه ای از درمان دارند که این سرانه هم پرداخت نشده است.

همچنین دولت این روزها دچار تناقض هم شده است. از یک طرف می گوید سازمان تامین اجتماعی حق بنگاه های ندارد و باید سهام داری کند. از طرف دیگر برای سازمان تعهداتی ایجاد می کند که سازمان را به سمت بنگاه داری سوق بدهند. در واقع به این روش رد دیون می کند. این نوع تصفیه بدهی دولت یادآور عهدنامه های گلستان و ترکمنچای است. بالا آمدن چنین روندی در آینده سازمان تامین اجتماعی بیش از این بحرانی خواهد شد.

خبر کارگری

کارگران فازهای ۲۰ و ۲۱ عسلویه:

از مهر ماه حقوق نگرفته ایم

کارگران پیمانکاری فازهای ۲۰ و ۲۱ عسلویه می گویند: از مهر ماه حقوق نگرفته ایم. جمعی از کارگران پیمانکاری پارس جنوبی که به صورت پیمانکاری برای یکی از شرکت های زیر مجموعه شرکت نفت و گاز پارس کار می کنند، در تماس با ایلمنا می گویند از مهر ماه حقوق آنها که تعدادشان بیش از ۱۰۰ نفر است، پرداخت نشده است. کارگران از مراجعات مکرر خود به دفتر پیمانکار و کارفرما خسر می دهند اما تاکنون هیچ نتیجه روشنی از این مراجعات حاصل نشده است. این در حالی است که پیمانکار مربوطه کمبود نقدینگی و اوضاع بد اقتصادی را دلیل تاخیر طولانی در پرداخت مطالبات کارگران عنوان می کند.

این کارگران می گویند: تاخیر یکی، دو ماهه در پرداخت حقوق کارگران پیمانکاری در عسلویه، یک عرف معمول است اما این بار تاخیر خیلی به درازا کشیده و در این اوضاع و احوال که تورم و گرانی بیاد می کند، نمی توانیم بدون دریافت دستمزدهایمان، روزگار بگذرانیم.

مبنای تعیین دستمزد کارگران و مشمولان قانون کار فقط شورای عالی کار و با حضور نمایندگان کارگری، کارفرمایی و اعضای دولتی این شورا خواهد بود که جلسات آن از هفته گذشته آغاز شده است.

بر اساس این گزارش، در حالی این اظهارات از سوی یک نماینده مجلس مطرح می شود که طبق قانون، دولت و مجلس در بودجه های سنواتی فقط درباره حقوق کارکنان دولت و دستگاه های اجرایی می توانند تصمیم گیری کنند و

نمایندگان مجلس درباره دستمزد کارگران اظهار نظر نکنند

گفتنی است دیروز مطلبی به نقل از عباس پایسی زاده، عضو کمیسیون تلفیق مجلس در یکی از رسانه ها منتشر شد مبنی بر اینکه «حقوق کارگران بین ۱۰ تا ۴۰ درصد افزایش پیدا می کند. افرادی که پایین ترین حقوق را دارند تا سقف ۴۰ درصد و افرادی که حقوق های بالاتری نسبت به گروه قبلی دارند حداکثر تا ۱۰ درصد حقوق آنها افزایش پیدا می کند». همچنین در بخش دیگری از اظهارات این نماینده مجلس آمده است: «کارگرانی که زیر یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان ماهانه حقوق می گیرند حقوق آنها تا ۴۰ درصد افزایش پیدا می کند».

وی با بیان اینکه همین امر موجب شده تا سوالات متعددی از سوی کارگران مطرح شود، گفت: دستمزد کارگران توسط شورای عالی کار تعیین می شود و این شورا هنوز به تصمیمی در این زمینه نرسیده است. عضو کارگری شورای عالی کار ادامه داد: همچنین میزان افزایش حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی نیز هنوز مشخص نشده است. خدای آفرود: بدیهی است اطلاع رسانی در زمینه مراحل تعیین مزد در شورای عالی کار را وظیفه خود می دانیم و به اطلاع کارگران خواهیم رساند. بنابراین کلیه اعداد و ارقام مطرح شده در رسانه ها صحت نداشته و تکذیب می شود.

عضو کارگری شورای عالی کار نسبت به اظهارات یکی از نمایندگان مجلس مبنی بر افزایش ۱۰ تا ۴۰ درصدی دستمزد سال آینده کارگران انتقاد کرد. به گزارش مهر، علی خدایی با انتقاد از اظهار نظر یکی از نمایندگان مجلس درباره افزایش ۱۰ تا ۴۰ درصدی دستمزد کارگران برای سال آینده گفت: با توجه به تعیین حقوق کارمندان دولت در بودجه سال ۹۸ و ایجاد شبیه در زمینه مزد کارگران و همچنین اظهارات عجیب و بی سابقه برخی نمایندگان درباره تعیین دستمزد، بازار شایعات و اعداد و ارقام مختلف در رسانه ها گرم است.

خبر

عضو کارگری شورای عالی کار: